

SILD OG BRISLINGUR Á FLOKSMANNADEGNUM

Á Floksmannadegnum í Fugloy leygardagin, og tá fólk komu troytt og svong omanav Eystfelli, stóð fyrri teimum ein sera forvitnislig buffé, sum Gutti Winther og hansara úrvalslid høvdu staðið fyrri. Millum annað varð fyrri fyrstu ferð møguleiki at royna kryddsildina og brislingin sum Tavan framleiðir, og sum útlendskir keyparar eru sera væl nøgdir við. Sildina hevði Finnur Fríði veitt norðan fyrri Føroyar, og brislingin hevði Katrin fingið á føroysku firðunum.

Stórfing- in gospel- konsert

Stórfingin gospelkonsert á Summar Festival-iðnum

Fýra solistar fara at syngja kendar sangir á Vágsbø. Ársins Summar Festivalur bjóðar stórfingna gospelkonsert á Vágsbø. Fýra føroyskir solistar fara at framføra kendar gospelsangir saman við væl spælendi bólki. Solistarnir verða Vanja Carlsen, Heine Lützen, Fríðbjørg Jensen og Ólavur á Váli Olsen.

Hetta verður ein nostalgisk gospelkonsert við kendum sangarum, sum fara at syngja sangir, ið mong munnu kenna frá útgávum og útvarpi.

Vanja Carlsen fer at syngja nakrar av sang-unum, ið hon innspældi sum ung genta – eitt nú »Tað lítla ljós« og »Eyga oyra fótur«. Hetta vóru sangir, sum føroyingar veruliga tóku til sín.

Heine Lützen var eitt skifti sangari í bólkinum Samsint, sum gav eina útgávu út. Heine fer á hesari konsertini at syngja sangir hjá Samsint – til dømis »Vit vóru orsök«.

Fríðbjørg Jensen hevur verið sera nógv spæld í føroyskum útvarpi, og nú kemur hon fyrri fyrstu ferð á Summar Festivalin at syngja. Fríðbjørg fer at triva í sangir sum »Góðir vinir« og »Sonur mín«.

Ólavur á Váli Olsen fer á hesari konsert at tulka sangir, sum mammu-beiggin Ólavur á Váli, sáli, innspældi og var kendur fyrri at syngja. Ólavur á Váli Olsen fer at syngja sangir sum »Mær er sagt um ein stað« og »Flyti-fuglarnir«.

Solistarnir fara at framføra saman við bólki, sum verður mannaður við hesum tónleikarum: Henning Nicodemussen (trummur), Jónsvein Heinesen (ljómborð og kór), Noe Chaparro (gittar), Kristoffur Mørkøre (bass), Laila Carlsen (kór) og Barbara Chaparro (kór).

Alex Bærendsen – ein fólkaogn

Næstseinasta hósdag, 21. juni, vórðu mong tikin á bóli, tá tað bráðliga hoyrdist, at sangarin og tónleikarin, Alex Bærendsen, var deyður í eini arbeiðsvanlukku. Tíðindini fóru sum skóg-areldur um allar Føroyar - tí Alex Bærendsen var fólkaogn!

Hesa støðu hevði hann vunnið sær, uttan at hava ætlað tað sjálvur, við sínum vakra sangi, sum hann so meistarlíga, í fylgi við sínum gitara, bar fram við síni serstøku og mildu country-rødd og sínum vinnandi eyðmjúka smíli, sum hevði við sær, at fólk streymaðu til møtini ella konsertirnar, tá tað spurdist, at Alex Bærendsen skuldi syngja – Alex hevur sungið tann andaliga boðskapin inn í mong hjørtu!

Poul Færø tók soleiðis til undir jarðarferðini: »Harrin gav Alexi nógv ríkar náðigávur, og vit takka Gudi fyrri hesar náðigávur hann gav Alexi.«

BARNAHEIMIÐ

Alex Bærendsen vaks upp inni í Trongisvági á Tvøroyri, har hann hevði forfedrar, sum gingu undan við eini góðari fyrimynd, og sum leiddu hann í sunnudags-skúla í samkomuni í Salem á Tvøroyri. Seinni gjørdist hann trúfastur møtigangari saman við sínum vinmonnum í somu samkomu. Systir Alex, Rakul Bærendsen, sum fleiri ferðir hevur sungið saman við beiggja sínum, sigur við Kristiligu Tíðindasendingina, at barnaheim teirra í Trongisvági var kent fyrri tann nógva ungdomin, sum savnaðist har og tann nógva andaliga sangin - tí var tað ikki so lægið, at Alex valdi sær gitarin og tónleikin sum sína andaligu tænaustu!

Tað var í samkomuni Salem á Tvøroyri, at Alex, saman við sínum vinmonnum, tók tey fyrstu almennu guitargrebini, líti hugsandi, at henda lítla og beskedna byrjanin skuldi føra hann upp á hægstu tónleika- og countrytindar innan gospel-tónleik í Føroyum.

OYGGJATÍÐINDI UM ALEX

Fríðálvur Jensen skrivur í Oyggjatíðindi um røddina hjá Alexi, nú hann er farin um sýnuna: »Tá eg fyrstu ferð hoyrði Alex, fekk eg

»Harrin gav Alexi nógv ríkar náðigávur, og vit takka Gudi fyrri hesar náðigávur hann gav Alexi,« segði Poul Færø millum annað undir jarðarferðini hjá Alexi Bærendsen

eina góða kenslu av eini djúpari avvigaðari rødd, sum avspegladi persónligheitina, sum onkursvegna boraði seg inn í okkum, sum fingust við tónleik í sjeyti- og áttatiárunum. Tad er ikki at taka munnin ov fullan at siga, at røddin var millum tær allarbestu innan countrysjangruna, tí ikki bara hevði hann røddina, men júst hesin viljin at hava ein boðskap, gav øllum eina djúpa tekstliga og musikalska dýpd.»

ELVIS PRESLEY OG ALEX

Tá Elvis Presley byrjaði at syngja og spæla við sínum gitara í samkomu- og kirkjuligum høpi í heimbyi sínum, Memphis Tennessee í USA, tá varnaðust fleiri, at drongurin hevði nakað ókent og nýtt í síni sang- og tónleikaframførslu, ið summi ikki dámdu, meðan sum onnur tóku til sín.

Soleiðis eisini við Alex Bærendsen. Man legði skjótt til merkis, at ungi gitar-spælarin og sangarin á Tvøroyri hevði nakað, sum aðrir ikki høvdu, og sum nøkur tóku avstand frá, meðan tey allar flestu tóku nýggja stílin hjá Alexi til sín, bæði innan samkomuhøpi og uttan fyrri samkomuhøpi.

Alex hevði ikki einans evnini at syngja og spæla, men hann hevði eisini evnini at yrkja og at skriva lög, sum hann gjørdi nógv av. Av sangum og lögum, sum Alex hevur gjørt kunnu vit nevna Barnaminnir og

Mín móðir, sum eru sannar perlur, ið liggja eftir Alex í dag.

ÚTGÁVUR

Alex var eisini ein virksamur útgevur, tí ikki færri enn sjey kasettu- og fløguútgávur liggja eftir hann, sum vit vilja nevna í hesum sambandi: LÍVIÐ FÆR VIRÐI, sum kom út í 1985, og var hansara fyrsta útgáva. JÓLAGLEÐIN, sum kom út í 1988 – ENN EG MINNIST í 1990 – MY HOME TOWN í 1992 – PROUD MARY í 1995 – LIVANDI BOÐSKAPUR í 1996 og so DÝRABAR MINNI, sum kom út í 2011, og sum er hansara seinasta útgáva.

Afturat egnu útgávu, so hevur hann luttikið í fleiri útgávum hjá øðrum tónleikarum, sum t.d. á tveimum útgávum hjá MC Restorff. .

EYKAFLOG TIL GOMLU SÁLMARNAR

Tað, sum Alex megnaði so ómetaliga væl, var at taka teir gomlu og høgt elskaðu klassisku samkomusálmar-nar, sum hava verið sungnir á møtum og Gudstænastum í eina heila øld, og geva teimum eitt eykað flog uttan tó at gera seg inn á lagið. Tað, sum Alex megnaði var hetta, at hann við hesum nýggju tónum og nýggju rytum, gav gomlu sálmunum og sangunum eitt eyka flog við einum dyggiligum íkasti av fólksligari countryatmosferu. Her kunnu vit nevna

sálmar sum tann hjá Norðadalsbóndanum Óla Reinert: Sum ein roykur í stilli man standa, gamli sálmurin hjá Fanny Crosby: Lívsæla vissa og sangurin Eigur tú ei vinir kendar?

At Alex megnaði at geva gomlu sálmunum eitt eyka flog, gjørdi, at yngra ættarliðið, sum er vaksið upp í tónleikarevolútionini, hóast alt er komið at halda av og elska gomlu klassikararnar soleiðis, at tey eisini syngja hesar sangir og sálmar á teirra ungdómsmøtum í dag.

20 ÁR Í DANMARK

Seinastu 20 árin hevur Alex búleikast í Danmark, og føroyingar hava ikki hoyrt og sæð so nógv til hann her á landi, sum man annars gjørdi ígjøgnum tey góðu sjeyti- og áttatiárin og nakað inn í nítiárin. Tað hevur ikki altíð gingið júst so, sum Alex upprunaliga ynskti tað, og hesi seinastu árin hevur hann drigist við heilsuveikleika, so mikið, at hann útrykti fyrri sínum nærmastu, at hann hevði kanska ikki so langa tíð eftir.

Men øll hesi fyra áratíggir, bæði í mótongd og viðgongd, ið Alex hevur fylgst við gitara sínum, hevur tað verið aðalmál hansara, at bæði sangur og tónleikur skal vera ein lýsandi Viti, sum visir menniskjum leiðina til Himmals – og soleiðis var eisini jarðarferð hansara seinasta mikudag í Bylgjuni í Runavík - ein lovsangur til tann Frelsara, ið hann sum ungur tannáringur valdi sum sín persónliga Frelsara!

JARÐFERÐ

Dóttirin og sonurin, Kristina og Kári, høvdu ynskt, at pápin skuldi jarðast frá Ítróttarhøllini Bylgjan í Runavíkini, soleiðis at so mong sum møgult kundu koma til jarðarferðina og at øll skuldu kenna seg heima. Longu ein knapp tíma undan jarðarferðini byrjaðu fólk at koma inn í høllina, meðan Jóannes S. Hansen, sum er mammubeiggi Kristinu og

Kára, spældi kend lög sum bakgrundstónleik.

Eitt sangblað var prentað við sjey sangum, sum allir vóru sangir, ið Alex hevur sungið í mong ár bæði á møtum, konsertum og útgávum.

Tað vóru Poul Færø og Svenning av Lofti, sum prædikaðu undir jarðarferðini fyrri fullsettari høll, har umleið 700 fólk vóru til staðar. Ein tónleikabólkur við kendum og dugnaligum tónleikarum, har ímillum Jákup Zachariassen, Hans Tausen og Hallur Joensen, sum allir hava spælt saman við Alexi og Kristinu, spældu til felagssangin, sum gjørdist ein sang- og tónleikauppliving av teimum heilt serligu, og heilt vist í andanum hjá Alexi.

Kl. 14:59 inntóku tónleikararnir síni respektivu pláss á pallinum, sum var settur upp til høvið og sera vakurt skryddur. Presis kl. 15:00 ljóðaðu fyrstu tónarnir til fyrsta sangin í sangheftinum, Sum ein roykur, í stilli man standa, og øll fjøldin, sum var komin at minnast og heiðra Alex Bærendsen, stemmaði í av fullum hjarta.

Tað kann ikki vera torført at tosa um ein persón sum Alex Bærendsen. Svenning av Lofti segði m.a. í prædiku síni: »Alex sprongdi trongar tónleikakarmar við sínum nýggja sangstíli. Hann lat seg ikki binda av meiningum hjá øðrum, men fylgdi tí, sum hann sá var rætt at gera, og helt á at spæla við einum brosi á varrunum, og hann signaði tey, sum ikki skiltu hansara nýggja sangstíl so væl; tí eru vit so mong her í dag.»

Meðan berararnir bóru kistuna út, hoyrdist røddin hjá Alexi í stóru og sterku hátalarunum, sum fylti allan høllina, syngja sangin: Enn eg minnst fyrsta kvøldið, tá eg bað til Gud, og tað var eyðsýnligt, at hetta var ein grípandi lóta.

Við hesum orðum vil Kristiliga Tíðindasendingin lýsa signing og frið Guds yvir minnið eftir tónleikaran og sangaran Alex Bærendsen.